

Posudek diplomové práce

Diplomand: Radoslav Budáč
Studijní obor: španělština
Téma práce: *La hojarasca*: fikční svět a jeho osoby
Rozsah: 87 str.
Vedoucí: Doc. PhDr. Hedvika Vydrová
Oponent: PhDr. Michal Fousek, PhD.
Datum obhajoby: 16. 9. 2009

Diplomová práce Radoslava Budáče je dokladem toho, že i díla a autoři kritikou hojně navštěvovaní se mohou stát námětem další podnětné studie a že každé literární dílo se vždy nově otevírá novému čtenáři a interpretovi. R. Budáč sice zvolil, jak sám uvádí, román ze samého počátku Márquezovy spisovatelské dráhy, kritikou poněkud opomíjený, ale i tak se musel vyrovnat s tím, že nejen dílo, ale celá osobnost Garcíy Márqueze vstoupily do obecného povědomí a dokonce se v jistém ohledu staly emblematickým fenoménem 20. století. Domnívám se, že přesto – nebo právě proto – jde o práci neobyčejně zdařilou.

Diplomand především dokázal zužitkovat vše, co z rozsáhlé sekundární literatury i ze znalosti Márquezových vlastních textů pokládá za relevantní, aniž by čtenáře zahlcoval neužitečným opakováním známých faktů, soudů atd. Dále, a to se mi zdá zásadní, dokázal si vytvořit vlastní perspektivu náhledu či jakéhosi nasvícení, z níž (nebo v němž) zvolené dílo nahlíží. Tou je nesporně vztah mezi „umělým“ (stvořeným) fikčním světem a mnohvrstevnatým „skutečným“ světem.

Opírá se přitom o Doleželovu teorii fikčních světů a esejistické práce Maria Vargase Llosy, zejména studii věnovanou teorii tzv. bohovraždy, v níž peruánský spisovatel na materiálu Márquezova díla rozvíjí svou představu utváření narativních světů a jejich vztahu k realitě.

Koncept „démonů“, které podle Vargase Llosy každý autor přemáhá, aby se vyrovnal s realitou a přetvořil ji v nový, fikční svět, posloužil Budáčovi k tomu, aby velice obratně uvedl Márquezův román *La Hojarasca* do souvislosti autorovy životní zkušenosti, kulturní a literární tradice a historického kontextu Kolumbie a Latinské Ameriky. Zároveň si připravil půdu pro svůj rozbor díla a jeho interpretaci.

Středobodem jeho reflexe jsou postavy fikčního světa. Ony jej vytvářejí, symbolicky zastupují a referují o něm. Radoslav Budáč s odkazem na teoretické opory přesně vymezuje své pojetí postavy nikoli jako psychologické individuality, ale jako perspektivy náhledu, referenta a symbolu fikčního světa, který se utváří v jistém prostoru a jistém čase a vypovídá o stavu reálného světa. Z precizních Budáčových analýz vyvstává obraz rozloženého a upadajícího společenství, jehož dominantním atributem je smrt. Na této stěžejní části práce oceňuji zejména invenci při stanovení hlavních problémů, jasnou strukturaci, logickou návaznost, přesvědčivost a důslednost argumentace a nápaditost při výběru ukázek textu dokládajících autorovy vývody.

Diplomní práce prokazuje Budáčovo zaujetí Márquezovým dílem a zároveň schopnost od něj poodstoupit, je vyvážená a přehledná, je v ní patrný cit pro myšlenkovou stavbu. Je neokázalá, ale přesvědčivá, jasně formulovaná, teoreticky fundovaná a přitom čtivá. Je přínosná pro uchopení Márquezova díla, ale také sama o sobě jako modelová ukázka smysluplného přemýšlení o literatuře.

Práci doporučuji k obhajobě.

Praha 8. 9. 2009

Doc. PhDr. Hedvika Vydrová